07/04/2019

Ο βλάσφημος ανθυπασπιστής: Θαύμα της Παναγίας στις 7 Απριλίου του ’51

/ Ορθόδοξες Προβολές

Η συγκλονιστική μαρτυρία του κ. Χρήστου Βέργου, ανθυπασπιστή στο τάγμα της Κορέας τον Απρίλιο του 1951, είναι από το βίβλιο «Εμφανίσεις και θαύματα της Παναγίας» της Ι.Μ Παρακλήτου.

Οι εμφανίσεις της Παναγίας, σύμφωνα με μαρτυρίες, είναι πολλές. Παρουσιάζεται σε ανθρώπους και τους φανερώνει την αγάπη που καλούνται να έχουν προς τον εαυτό τους, τον συνάνθρωπο, τον Θεό αλλά και το περιβάλλον. Ο Χρήστος Βέργος, επιστρατευμένος στον πόλεμο της Κορέας, θυμάται και διηγείται το δικό του θαύμα…

«Ήμουν ανθυπασπιστής στο τάγμα της Κορέας. Δεν πίστευα πουθενά, παρά μόνο στη δύναμη των βαρέων όπλων που κατεύθυνα. Επί πλέον ήμουν αδιόρθωτα

βλάσφημος. Όλες οι βλασφημίες μου συγκεντρώνον-ταν στην Παναγία. Όσοι με άκουγαν ανατρίχιαζαν. Οι φαντάροι μου έκαναν τον σταυρό τους, για να μην τους βρεί κακό. Οι ανώτεροί μου διαρκώς με παρατηρού-σαν και με τιμωρούσαν. Ώσπου μια νύχτα έζησα ένα ολοφάνερο θαύμα.

Ξημέρωνε η 7η Απριλίου 1951. Με την διμοιρία μου είχα καταλάβει μια πλαγιά σε ύψωμα κοντά στον 38ο παράλληλο. Μέχρι τα ξημερώματα έμεινα άγρυπνος στο όρυγμά μου μαζί με τον στρατιώτη Σταύρο Αδαμάκο. Όταν ρόδιζε η αυγή, οπότε δεν υπήρχε φόβος αιφνιδιασμού, αποκοιμήθηκα. Είδα τότε ένα όνειρο που με συνετάραξε:

Μία γυναίκα στα μαύρα ντυμένη, με αγνή ομορφιά και γλυκύτατη φωνή, με πλησιάζει και με ρωτά ακουμ-πώντας το χέρι στον ώμο μου:
– Θέλεις να βρίσκομαι κοντά σου Χρήστο; Ένοιωσα τότε μια βαθειά αγαλλίαση.
– Και ποία είσαι συ; την ρώτησα.
Τότε εκείνη άλλαξε έκφραση και με παρατήρησε αυστηρά:
– Γιατί, Χρήστο, διαρκώς με βρίζεις;
– Πρώτη φορά σε βλέπω! διαμαρτυρήθηκα. Πως είναι δυνατό να βρίζω μια άγνωστή μου;
– Ναι, Χρήστο, επέμεινε εκείνη πιο αυστηρά. Με βρίζεις. Εγώ όμως είμαι πάντα κοντά σε σένα και σ’ όλους τους στρατιώτες του τάγματος. Γιατί δεν πηγαίνετε στο Πουσάν, ν’ ανάψετε κεριά στ’ αδέλφια σας που έχουν ταφεί εκεί;

Μ’ αυτή τη φράση ξύπνησα τρομαγμένος. Ο Σταύ-ρος δίπλα μου με κοίταζε σαστισμένος.
– Κύριε ανθυπασπιστά, κάτι έχεις, μου είπε. Βογγούσες και παραμιλούσες στον ύπνο σου.
Του διηγήθηκα το όνειρό μου και καταλήξαμε πως ήταν αποτέλεσμα κοπώσεως και συζητήσεων γύρω από τους νεκρούς του Πουσάν.
Ενώ όμως λέγαμε αυτά, ξαναβλέπω τη γυναίκα του ονείρου μου μπροστά μου.
— Αδαμάκο! βάζω μια φωνή. Η γυναίκα... Αυτή... Να... τη βλέπεις;
Εκείνος προσπαθούσε να με καθησυχάσει, αλλά που εγώ! Η μαυροφορεμένη γυναίκα με την αγνή ο-μορφιά και τη γλυκύτατη φωνή στάθηκε κοντά μου και μου είπε:
– Μη φοβάσαι... Μη φοβάσαι, παιδί μου. Είμαι η Παναγία. Σας προστατεύω όλους παντού και πάντοτε. Αλλά θέλω από σένα να μη με βρίσεις ούτε στις δυ-σκολότερες στιγμές της ζωής σου.
Πέφτω αμέσως ταραγμένος να φιλήσω τα πόδια της. Εκείνη όμως είχε γίνει άφαντη. Έκλαψα τότε απ’ τα βάθη της καρδιάς μου ένα κλάμα ανακουφίσεως και χαράς, εγώ που δεν είχα κλάψει ποτέ στη ζωή μου».

Πηγή: «ΕΜΦΑΝΙΣΕΙΣ ΚΑΙ ΘΑΥΜΑΤΑ ΤΗΣ ΠΑΝΑΓΙΑΣ»-ΕΚΔΟΣΗ 33η ΙΕΡΑ ΜΟΝΗ ΠΑΡΑΚΛΗΤΟΥ- ΩΡΩΠΟΣ ΑΤΤΙΚΗΣ 2011.